

2. Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

- α) Υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης της κύριας δίκης, όταν σε ένα κράτος μέλος οι ποσότητες αναφοράς για παραδόσεις γάλακτος μεταβιβάζονται, αντί ορισμένου τιμήματος, τόσο από κρατικές όσο και από ιδιωτικές «υπηρεσίες πώλησης γαλακτοκομικών ποσοστώσεων», αποτελεί η εδαφική περιοχή την οποία έχει οριοθετήσει το κράτος μέλος σε σχέση με τις μεταβιβάσεις τη σχετική γεωγραφική αγορά, όσον αφορά την εξέταση του ζητήματος αν η μη υπαγωγή στον φόρο της «υπηρεσίας πώλησης γαλακτοκομικών ποσοστώσεων» ενός οργανισμού δημόσιου δικαίου οδηγεί σε «σημαντικές στρεβλώσεις των όρων του ανταγωνισμού» κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 77/388;
- β) Κατά την εξέταση του ζητήματος αν η μη υπαγωγή στον φόρο μιας κρατικής «υπηρεσίας πώλησης γαλακτοκομικών ποσοστώσεων» οδηγεί σε «σημαντικές στρεβλώσεις των όρων του ανταγωνισμού», πρέπει να λαμβάνεται υπόψη μόνο η κανονική περίπτωση της –ανεξάρτητης από την έκταση γης– μεταβίβασης (από την υπηρεσία πωλήσεων) ή πρέπει να λαμβάνονται επίσης υπόψη και άλλες μορφές της – ανεξάρτητης από την έκταση γης– μεταβίβασης (από γεωργούς που υπόκεινται στον φόρο), μολονότι πρόκειται για περιπτώσεις που αποτελούν την εξαίρεση και μόνον;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Stuttgart (Γερμανία) στις 10 Οκτωβρίου 2006 — Annelore Hamilton κατά Volksbank Filder eG

(Υπόθεση C-412/06)

(2006/C 310/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Stuttgart

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Annelore Hamilton

Εναγόμενη: Volksbank Filder eG

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι δυνατή η ερμηνεία των άρθρων 4, πρώτη παράγραφος, και 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985 (¹), υπό την έννοια ότι, παρά τα εσφαλμένα σχετικά πληροφοριακά στοιχεία που παρασχεθήκαν στον καταναλωτή, ο εθνικός νομοθέτης δεν εμποδίζεται να

επιβάλει χρονικό περιορισμό στο προβλεπόμενο από το άρθρο 5 αυτής δικαίωμα υπαναχώρησης, έτσι ώστε αυτό να αποσβέννεται ένα μήνα μετά την πλήρη εκπλήρωση και από τους δύο συμβαλλόμενους των οφειλόμενων εκ της σύμβασης παροχών;

Στην περίπτωση που το Δικαστήριο δώσει αρνητική απάντηση στο πρώτο ερώτημα:

- 2) Πρέπει η οδηγία 85/577/ΕΟΚ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν είναι δυνατή η αποδυνάμωση του δικαιώματος υπαναχώρησης του καταναλωτή, ιδίως μετά την εκτέλεση της σύμβασης, εφόσον δεν του είχαν παρασχεθεί τα προβλεπόμενα στο άρθρο 4, πρώτη παράγραφος, αυτής πληροφοριακά στοιχεία;

(¹) ΕΕ. L 372, σ. 31

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Οκτωβρίου 2006 η Ιταλική Δημοκρατία κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Ιουλίου 2006 στην υπόθεση T-225/04, Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-417/06 P)

(2006/C 310/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. M. Braguglia και D. Del Gaizo, avvocato dello Stato)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2006 στην υπόθεση T-225/04, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή που είχε ασκήσει η Ιταλική Δημοκρατία κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με αίτημα την ακύρωση της απόφασης C (2003) 3971 τελ. της Επιτροπής, της 26ης Νοεμβρίου 2003, περί ενδεικτικής κατανομής μεταξύ των κρατών μελών των πιστώσεων για αναλήψεις υποχρεώσεων στο πλαίσιο των κοινοτικών πρωτοβουλιών για το χρονικό διάστημα 1994-1999,
- να δεχτεί όλα τα αιτήματα που πρόβαλε η ανααιρεσείουσα πρωτοδικώς, σύμφωνα με το άρθρο 113 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 19ης Ιουνίου 1991, όπως τροποποιήθηκε, και να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Παραβίαση του δικαίου λόγω εσφαλμένης αναγραφής της νομικής βάσης, αντιφάσεων και εσφαλμένης εφαρμογής των νομικών κανόνων, καθώς και ανεπαρκείς αιτιολογίες, όσον αφορά το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου (σκέψεις 70, 71, 72, 73, 75, 76 και 77 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης).
2. Παραβίαση του δικαίου, λόγω ανεπαρκών και αντιφατικών αιτιολογιών, όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου (σκέψεις 91, 92, 93, 94 και 95 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης).
3. Παραβίαση του δικαίου λόγω έλλειψης νομικής βάσης και λόγω ανεπαρκών και αντιφατικών αιτιολογιών, όσον αφορά το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου (σκέψεις 110 έως 123 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης).
4. Παραβίαση του δικαίου λόγω ανεπαρκών και αντιφατικών αιτιολογιών, όσον αφορά το δεύτερο, το τρίτο και το τέταρτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου (σκέψεις 147, 148, 149, 151, 153, 154 και 155 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης).

Προσφυγή της 13ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας**(Υπόθεση C-419/06)**

(2006/C 310/14)

Γλώσσα διαδικασίας: ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Κωνσταντινίδης και Ε. Righini)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα

- να αποφανθεί ότι, μη έχοντας λάβει εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών όλα τα απαραίτητα μέτρα
 - για να καταργήσει τις ενισχύσεις που κηρύχθηκαν παράνομες και ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά από την απόφαση C(2005)2706 της Επιτροπής της 14ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την Ελλάδα υπέρ της Ολυμπιακής Αεροπορίας και των Ολυμπιακών Αερογραμμών (που κοινοποιήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2005 με έγγραφο SG Greffe (2005) D/205062), και

— για να ανακτήσει αυτές τις ενισχύσεις από τους αποδέκτες

και, σε κάθε περίπτωση, μη έχοντας ενημερώσει την Επιτροπή σχετικά με τα συγκεκριμένα μέτρα, η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 2, 3 και 4 της εν λόγω απόφασης και της συνθήκης ΕΚ.

— να καταδικάσει Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η απόφαση της Επιτροπής υποχρεώνει την Ελλάδα να ανακτήσει την αναφερόμενη στο άρθρο 1 ενίσχυση από τους αποδέκτες της και να αναστείλει αμελλητί κάθε πληρωμή ενίσχυσης στην Ολυμπιακή Αεροπορία και στις Ολυμπιακές Αερογραμμές. Η Ελλάδα όφειλε εξάλλου να ενημερώσει την Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία της απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί.

Η εν λόγω προθεσμία προς συμμόρφωση εξέπνευσε στις 15 Νοεμβρίου 2005.

Κατά πάγια νομολογία, ο μόνος δικαιολογητικός λόγος που μπορεί να προβληθεί από κράτος μέλος στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ είναι η απόλυτη αδυναμία ορθής εκτελέσεως της αποφάσεως. Η Επιτροπή υπενθυμίζει, εξάλλου, ότι σύμφωνα με την προαναφερθείσα νομολογία, οι ελληνικές αρχές δεν θα μπορούσαν να επικαλεσθούν απόλυτη αδυναμία, χωρίς να έχουν επιχειρήσει να ανακτήσουν το προς επιστροφή ποσό, γεγονός το οποίο δεν συνέβη.

Οι ελληνικές αρχές δεν επικαλέσθηκαν καν έκτακτες και απρόβλεπτες δυσχέρειες που να συνιστούν αδύνατη την εκτέλεση της απόφασης. Επιπλέον δεν πρότειναν εναλλακτικούς τρόπους εφαρμογής της απόφασης που θα επέτρεπαν την υπέρβαση των δυσχερειών. Οι ελληνικές αρχές περιορίστηκαν στην αμφισβήτηση του βάσιμου της απόφασης και του ποσοτικού υπολογισμού της ενίσχυσης από την Επιτροπή, γεγονός που αποδεικνύει ότι δεν έχουν εφαρμόσει το παραμικρό μέτρο αναστολής και αναζήτησης.

Προσφυγή της 16ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας**(Υπόθεση C-424/06)**

(2006/C 310/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Ε. Montaguti και Ν. Yerrell)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία